eller arves under dette (hvilket bør være Særeje), men at det under Ægteskabet fortjente bliver underkastet begges Raadighed; denne ideale Ordning, som sikkert tilhører en fjernere Fremtid, maa man imidlertid være berettiget til, af opportunistiske Hensyn, for Tiden at se bort fra.

V. M. Amdrup.

Svar til Esselde.

Det har gjort mig ondt, at den højtærede Forfatterinde, Esselde, som jeg i mange Aar har betragtet med sand Højagtelse og med den Hengivenhed, man føler for en aandsbeslægtet, — det gjør mig ondt, at hun har set noget fejl paa mine Ytringer angaaende hendes Forslag til en »Værnepligt for Kvinden« *). — Jeg vil prøve paa at forklare mig lidt nærmere. Jeg elsker Kvinden, og fra min Ungdom af har det været mit inderligste Ønske, at Staten skulde give sine Døtre samme Opdragelse som sine Sønner og saa give dem Lov til at bruge deres Kræfter efter deres Natur og Trang. Hidtil har der jo været nægtet Kvinden Adgang til alt undtagen til Lærergjerningen, og skjønt hun i de senere Aar har faaet Tilladelse til at studere ved Universitetet, gives der hende ikke derved lige Adgang med Manden til Landets Embeder. — Kvinden har her i Landet været meget tiltakketagende: hun har paataget sig alle strænge, ulønnede Arbejder, rimeligvis fordi disse lettest kunde opnaaes, og fordi hun for enhver Pris vilde arbejde. Og naar man saa har fundet det forkért, at hun saaledes ofrede sin Tid og sine Kræfter for liden eller ingen Løn og naar man udtalte den Mening, at Kvinden, naar hun havde den nødvendige Uddannelse, maatte have samme Ret som Manden til de forskjellige Livsstillinger og Embeder, saa fik man ofte det Svar: »Ja, men Kvinden opfylder ikke samme Pligter som Manden — hun aftjener ikke nogen Værnepligt. Og hvorledes skulde hun kunne gjøre det?«

Da vi jo endnu ikke er naaet saa vidt, at vi tør haabe paa, at almindelig Værnepligt i en nær Fremtid vil ophøre at existere, saa kan vi ikke helt afvise dette Spørgsmaal, men

*) Se „Kvinden og Samfundet“ 1886 Nr. 5, endvidere „Tidskrift för hemmet“ 1885, V og „Kvinden og Samfundet“ 1886 Nr. 4.